



FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 23 - 29 septembrie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Credința Ta, Doamne, mă face să înțeleg că nimic nu mă poate apropia mai mult de Tine, decât lucrarea, voința și iubirea Ta. O, Dumnezeu meu, mi-ai arătat unde mă poate duce credința cea adevărată și ce înseamnă ea. Știu și recunosc că numai prin trăirea credinței mă pot mântui. De aceea vin acum la Tine Domnul meu, cerând lumina Spiritului Sfânt, pentru ca aceasta să înflăcăreze credința, care să fie legată de faptele pe care Tu le aștepti de la mine. Dacă puterea Ta a făcut să țâșnească din stâncă apa în pustiu, în fața profetului Moise, atunci eu vreau ca și credința din mine, să facă să izvorească faptele virtuților, de pe urma cărora Tu dorești să culegi roade vrednice de a Te lauda pe Tine.

Însufletește-mă de viața Ta cea adevărată, prin care să trăiesc credința neclintită, indiferent de încercările vieții pământești, chiar dacă în ea lovesc valurile durerilor ori ale tentațiilor. Iar dacă dușmanul mântuirii mele vrea să distrugă poarta speranței și a încrederii în Tine, ajută-mă să fiu un exemplu viu în a-mi construi locuința eternității pe Stânca credinței care dăinuie de-a pururi. Amin.

CONT SPECIAL PENTRU RECONSTRUIREA PALATULUI

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ DE ORADEA
IBAN: RON – RO31BTRLRONCRT0463151401

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cornel Ciocan, Constantin Bontu, Crina Dobocan și Alexandru David Mihele** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Chemarea din abis

Există un înainte și un după în experiența de astăzi a lui Petru. Iar ceea ce se schimbă este diferența de percepție.

Simon îl ia în barcă pe Isus. Dar ei nu sunt cu adevărat „în aceeași barcă” așa cum crede Principele Apostolilor întru început. Cristos nu e un Rabbi ca oricare altul, căruia să-i dai lecții de pescuit, cu o oarecare condescendență. Când Petru descoperă acest lucru, văzând mulțimea de pești ce la cuvântul lui Isus aproape îi afundă barca, descoperă de fapt abisul ce-l desparte de Mântuitor: el, un sărman păcătos, iar ce-l ce-i stă în față, Fiul lui Dumnezeu! În momentul în care această percepție capătă vigoare în sufletul său, începe cu adevărat convertirea.

E la fel și pentru noi. Până nu percem cu adevărat, până nu trăim pe pielea noastră, în adâncul sufletului, în concretul vieții de zi cu zi, convingerea că suntem, așa cum spunea Padre Pio, viermi ai pământului în fața lui Dumnezeu, până atunci suntem în „stand-by”.

Avem o viață pe care o cunoaștem mai bine decât oricare altul. Avem un nume și o identitate în fața lumii. Dar în adâncul sufletului nostru Dumnezeu a sădit o perlă și o sămânță gata să încolțească și să ne reveleze adevărata identitate, adevărata misiune și adevăratul nume. Și asta e valabil nu doar pentru apostoli sau pentru sfinții din sinaxar. Ci pentru fiecare dintre noi, deoarece cu toții suntem chemați la sfințenie.

Fără doar și poate, știm regulile vieții noastre: ne cunoaștem slăbiciunile, păcatele și felurile în care reacționăm. Am putea oricând și oricare dintre noi să-i spunem lui Isus: „toată „ziua”, zi de zi, am încercat și încerc să mă schimb. În apa în care „mă scald” nu prea sunt șanse...”

Evangelhia de astăzi ne scoate din această logică atât de umană și ne dă curaj: nu contează atât de mult cât suntem de experți, cât de multe sau de puține calități avem. Ceea ce schimbă cu adevărat identitatea, numele și misiunea noastră este un singur lucru: prezența lui Isus în barca noastră. El stă pe țarm și așteptă să urce... dacă ego-ul nostru îi va face spațiu.